

gen Anerkjendelse. Man er i den sidste Tid gaaet saa vidt, at man har gjort Forsøg og heldige Forsøg at gaae ned til, jeg troer endog saa at anlægge Baner paa Veiene. Ganste vist er det, at man i ethvert Tilfælde er kommen meget vidt med Hensyn til disse lettere og simplere Baner, saa det forekommer mig rigtigst, at man giver den i saa Henseende fornødne Bemyndigelse. Som sagt, finder jeg det i og for sig ikke rigtigst at redigere det saaledes, at gaae ind paa disse specielle, tekniske Benaevnelser; jeg finder det rigtigst slet ikke at nævne de lette Locomotivbaner, men saaledes som Forslaget foreligger, har det været den eneste Maade, naar man vilde have det, at stille det, som det er stillet under e af Fleertallet. Jeg skal ikke følge det ærede Medlem, der sidder foran mig (Nee) videre i hans høiere commercielle Betragtninger; jeg troer, der er meget Sandt deri, men netop det taler for disse lettere Baner, som jo lægge an paa den locale Trafik, der netop skulde være det Tjenligste for dem. Forøvrigt skal jeg til den ærede Minister bemærke, at selv med Hensyn til den gennemgaaede Trafik paastaaes det, at billige Baner kunne være hensigtsmæssigere end de sværere, naar man lægger et dobbelt Spor og paa den Maade kan faae et større Antal Tog. Men, som sagt, dette Forslag indeholder jo aldeles Intet om det specielt Techniske.

Solstein: Et æret Medlem begyndte med at henlede Opmærksomheden paa det Særlynde eller den Erfaring, vi havde, at, naar der var Tale om at anlægge en Jernbane, var der altid megen Dissens tilstede; man havde sine særlige Duffer og sine særlige Forhaabninger med Hensyn til Banens Retning. Maatte vi blot ikke ved Behandlingen af denne Lov komme til et andet Resultat og faae ogsaa det stadfæstet ved Erfaring, nemlig det, at vi ofte give Love om Anlægget af Jernbaner, som blive resultatløse. Jeg tilstaaer ærlig, at jeg frygter for, saaledes som denne Sag stiller sig her i Thinget, at det meget let kan blive det endelige Udfald af den hele Forhandling, her er ført, at vi faae en Lov, men at vi ikke faae nogen Jernbane. Jeg tilstaaer, saaledes som

Sagen foreligger i dette Diebst med de Endringsforslag, der ere stillede, frembyder den efter den Opfattelse, jeg har af Sagen i dens Heelhed, ikke saa faa Banffeligheder. Det Endringsforslag, som jeg bedst kunde sympathisere med, er taget tilbage; der er vel blevet stillet i Udsigt, at det kunde komme igjen ved Bde Behandling i en forandret Form, og at der indtil Videre ved Antagelsen af flere Underendringsforslag til forskjellige af Endringsforslagene kunde opnaaes noget Eignende; men det forekommer mig dog, at den Vej, vi herved komme til at gaae, er noget lang og i alt Fald en noget besværlig Omvei. Jeg skal udtale, at det, der for mig staaer som det Principale ved den hele Sag, virkelig ikke er, om vi faae en Bane fra Ringsted til Næstved og fra Næstved til Bordingborg, men for mig staaer det som Hovedsagen at faae lagt en Plan saa hensigtsmæssig som muligt, for at faae gennemført et videregaaende Net end det, der fremkommer ved en Bane fra Ringsted over Næstved til Bordingborg, navnlig en Bane, som virkelig kommer over paa Derne og ikke standser ved en blot Mulighed eller Formodning om, at det dog i Tidens Løb maastee kan opnaaes at faae en Bane ført over til Derne. Samtidigt dermed troer jeg, at man saavidt muligt bør søge at faae en saadan Bane lagt saaledes, at den, hvis Forholdene tilstede det, i Tiden kan blive en Fremtidbane hvd paa i et langt større Omfang og af langt større Betydning end en blot Forbindelsesbane til og fra Derne Lolland og Falster. Spørgsmaalet er altsaa her, om det, der hvd os i det foreliggende Forslag, vil tilveiebringe et saadant Forhold, at derpaa kan bygges en Udsigt til i Fremtiden at erholde det, som jeg her har tilladt mig at udtale, og jeg maa da ærligt tilstaae, at jeg trods Alt, hvad der er udtalt, navnlig af min meget ærede Nabo (Hage), ikke er istand til at komme til dette Resultat. Min ærede Nabo gif ud fra den Betragtning, at, naar der forelaa et Tilbud, som medførte en Bane, der vilde komme en stor Deel af Landet til gode, skulde et saadant Tilbud ikke tilbagevises. Ja, ganske vist; men det er dog et Spørgsmaal, om det Gode, som derved tilføres en enkelt Egn, er saa stort, at det opveier de Banffelig-